

Ile można czekać ?

Szanowni Państwo,

na kanwie omawianego w obecnym biuletynie wyroku związanego z opodatkowaniem tzw. niepodzielonych zysków, należy zwrócić uwagę na coraz większy problem dotyczący czasu rozpoznania spraw podatkowych przez sądy administracyjne. O ile organy podatkowe związane są terminami, których co do zasady muszą przestrzegać, o tyle sąd nie ma żadnego ograniczenia ustawowego na wydanie rozstrzygnięcia. Oznacza to średni czas oczekiwania w wymiarze 2-3 lat na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA). W praktyce oznacza to, że cała procedura weryfikacji wydanej przez organ podatkowy pierwszej instancji decyzji może trwać niemalże przez okres przedawnienia podatkowego, czyli pięć lat !

Taka sytuacja wymusza zmianę podejścia podatników do prowadzenia sporów z fiskusem. I nie oznacza to bynajmniej rezygnacji z takiego postępowania, aczkolwiek trzeba mieć świadomość, jakie skutki będą wiązały się z tak wydłużonym postępowaniem podatkowym i sądowo administracyjnym.

Przed wszystkim podatnicy, którzy nie chcą płacić odsetek za czas sporu i po uprawomocnieniu się decyzji uiszczają podatek, muszą złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty przed upływem okresu przedawnienia. Należy mieć na uwadze uchwałę NSA z dnia 3 grudnia 2012r. (1 FPS 1/12), gdzie sąd stwierdził że w świetle art. 70 § 1 i art. 208 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2005 r. po upływie terminu przedawnienia nie jest dopuszczalne prowadzenie postępowania podatkowego i orzekanie o wysokości zobowiązania podatkowego, które wygasło przez zapłatę. Termin przedawnienia staje się zatem dla podatnika ostatecznym okresem do żądania zwrotu zapłaconego wcześniej podatku.

Po wtóre, instytucja indywidualnej interpretacji podatkowej staje się dużo bardziej niebezpieczna w praktyce. Rozważmy to na następującym przykładzie: podatnik dążąc do wyjaśnienia zaistniałych wątpliwości składa wniosek, a Minister Finansów w osobie jednego z Dyrektorów Izby Skarbowych udziela mu odpowiedzi negatywnej w stosunku do postulowanej przez podatnika oceny stanu faktycznego. Podatnik po wezwaniu Ministra Finansów do usunięcia naruszenia prawa składa skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Zakładając, że sąd przychyli się do stanowiska podatnika, aby interpretacja została uchylona, wyrok taki musi się jeszcze uprawomocnić. Jednak Minister Finan-

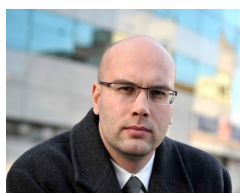
W tym numerze:	
Darowizna przedsiębiorstwa dzieciom – interpretacja	<u>2</u>
Interpretacja ogólna MF w sprawie terminu ponownego skorzystania zwolnienia z VAT	<u>3</u>
Kolejny wyrok NSA w sprawie niepodzielonego zysku w spółkach	<u>4</u>
Zmiany VAT – od lipca możliwość odliczenia VAT od zakupu paliwa do samochodów wykorzystywanych w sposób mieszany	<u>5</u>
O nas	<u>5</u>

sów może złożyć skargę kasacyjną, która wstrzymuje uprawomocnienie się wyroku sądu wojewódzkiego. Dla podatnika oznacza to, że mimo korzystnego wyroku sądowego interpretacja wciąż obowiązuje, dopóki NSA nie wyda wyroku. A to oznacza dla podatnika ryzyko niezastosowania się do interpretacji przez okres 3-4 lat od momentu jej wydania. Przy obecnej dynamice zmian w gospodarce, okres taki może istotnie wpłynąć na rozwój firmy. Czy zatem zawsze warto będzie występować o interpretację ?

W związku z tak długim okresem oczekiwania na wyroki sądowe, coraz większego znaczenia nabierają ogólne interpretacje Ministra Finansów, z których jedną omawiamy w biuletynie. Istnienie takiego stanowiska oznacza dla organów podatkowych bezwzględny obowiązek stosowania się do przyjętego rozwiązania. Jeżeli interpretacja jest korzystna dla podatników, wówczas wyłącza ona ewentualny spór, co wiąże się również z niższymi kosztami rozliczeń podatkowych.

W biuletynie omawiamy również problematykę związaną z darowizną przedsiębiorstwa, które to transakcje coraz częściej mają miejsce w praktyce. Wskazujemy również na korzystne zmiany związane z odliczeniem podatku naliczonego od paliwa do samochodów osobowych, które wchodzi w życie z początkiem lipca b.r.

Zapraszam do lektury.

dr Krzysztof Biernacki

Warto się zastanowić – nowe rozwiązania podatkowe

Darowizna przedsiębiorstwa dzieciom – interpretacja

Przedmiotem interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 8 maja 2015 r. o sygn. nr IBPP3/4512-144/15/EJ było określenie jakie skutki w podatku VAT wywoła darowizna przedsiębiorstwa na rzecz dzieci prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej.

Wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą w zakresie handlu materiałami budowlanymi, węglem oraz wyrobami chemicznymi od 1990 r. Zgodnie z wnioskiem zamierzał przekazać nieodpłatnie w formie darowizny prowadzone przedsiębiorstwo swoim dzieciom które w celu kontynuowania działalności miały założyć wcześniej spółkę cywilną. W następstwie tego dzieci przyjmą od rodziców darowiznę przedsiębiorstwa (w formie aktu notarialnego) wraz z wchodzącymi w jego skład nieruchomościami, które przyjmą do spółki cywilnej, w ramach której, na zasadzie współwłasności łącznej, będą działać i dalej prowadzić przedsiębiorstwo. Spółka będzie czynnym podatnikiem VAT, natomiast wspólnicy będą rozliczać podatek dochodowy w oparciu o podatkową księgę przychodów i rozchodów w formie podatku liniowego.

Organ podatkowy zgodził się ze stanowiskiem podatnika, że czynność darowania dzieciom przedsiębiorstwa na gruncie VAT nie wywoła na gruncie tego podatku żadnych skutków, gdyż art. 6 pkt 1 ustawy o VAT wskazuje, że przepisów ustawy nie stosuje się do transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Organ podatkowy wskazał ponadto, że skoro przedmiotem darowizny będzie przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ Kodeksu cywilnego, gdyż obejmować będzie zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, to czynność będzie wyłączona z opodatkowania.

Podstawowe zasady dotyczące odliczania podatku naliczonego zostały sformułowane w art. 86 ust. 1 ustawy o VAT. Na podstawie tego przepisu, w zakresie, w jakim

towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124.

W myśl ustawy kwotę podatku naliczonego stanowi: 1.suma kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez podatnika z tytułu:

a) nabycia towarów i usług,
b) dokonania całości lub części zapłaty przed nabyciem towaru lub wykonaniem usługi.

Stosownie do dyspozycji art. 90 ust. 1 ustawy o VAT, w stosunku do towarów i usług, które są wykorzystywane przez podatnika do wykonywania czynności, w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, jak i czynności, w związku z którymi takie prawo nie przysługuje, podatnik jest obowiązany do odrębnego określenia kwot podatku naliczonego związanych z czynnościami, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego. Jeżeli nie jest możliwe wyodrębnienie całości lub części kwot podatnik może pomniejszyć kwotę podatku należnego o taką część kwoty podatku naliczonego, którą można proporcjonalnie przypisać czynnościom, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.

Ponadto mając na uwadze przepisu ustawy o VAT wskazać należy, że darowizna przedsiębiorstwa – spełniającego wymogi art. 55¹ Kodeksu cywilnego – wyłączona jest nie tylko spod działania ustawy o podatku od towarów i usług tj. nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem ale również nie wiąże się dla darczyńcy z obowiązkiem skorygowania podatku naliczonego, odliczonego w związku z nabyciem składników majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa. Jednakże czynność ta nakłada na nabywcę obowiązek dokonywania stosownych korekt w zakresie podatku naliczonego, co wynika z art.

91 ust. 9 ustawy o podatku od towarów i usług.

Tym samym jeżeli przedmiotem darowizny będzie przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ Kodeksu cywilnego, wówczas czynność ta wyłączona będzie spod działania ustawy o podatku od towarów i usług, tj. nie będzie podlegała opodatkowaniu tym podatkiem, a darczyńca tj. Wnioskodawca, nie będzie zobowiązany do skorygowania podatku naliczonego odliczonego w związku z nabyciem składników majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o VAT, opodatkowaniu podatkiem podlegają towary własnej produkcji i towary, które po nabyciu nie były przedmiotem dostawy towarów, w przypadku:

1.rozwiązania spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej;

2. zaprzestania przez podatnika, o którym mowa w art. 15, będącego osobą fizyczną wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu, obowiązanego, na podstawie art. 96 ust. 6, do zgłoszenia zaprzestania działalności naczelnikowi urzędu skarbowego.

Zgodnie z art. 14 ust. 4 ustawy o VAT, przepis ust. 1 i 3 stosuje się do towarów, w stosunku do których przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy odnosi się do towarów, będących w posiadaniu podatnika w dniu zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu.

Z opisanego zdarzenia przyszłego wynika, że przedmiotem darowizny będzie całe przedsiębiorstwo, co oznacza, że na dzień zaprzestania działalności Wnioskodawca nie będzie posiadał towarów ani innych składników majątku. Darowizna całego przedsiębiorstwa nastąpi więc przed zaprzestaniem (likwidacją) działalności, a zatem na dzień tego zdarzenia nie wystąpią towary podlegające opodatkowaniu. Dlatego też u Wnioskodawcy nie wystąpi obowiązek, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT.

Co nowego w podatkach w 2015r.

Interpretacja ogólna MF w sprawie terminu ponownego skorzystania z zwolnienia z VAT

Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia od podatku od towarów i usług lub zrezygnował z tego zwolnienia, może ponownie z niego skorzystać, jeżeli upłynął rok, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, przy czym podatnik ma prawo do powrotu do zwolnienia od początku dowolnego miesiąca w trakcie roku podatkowego - wyjaśnił Minister Finansów w interpretacji ogólnej z 24 kwietnia 2015 r., sygn. PT3.8101.4.2015.LBE.72.

Dotychczas organy podatkowe kwestionowały prawa podatników do powrotu do zwolnienia, jeżeli nie nastąpiło to dokładnie po upływie 12 miesięcy od rezygnacji z tego zwolnienia. Jeżeli podatnik się spóźnił, to w ocenie organów podatkowych zobowiązany był prowadzić działalność jako czynny podatnik podatku VAT przez okres kolejnych 12 miesięcy i dopiero wówczas powrócić do zwolnienia. Sądy administracyjne odmiennie interpretowały ten przepis, przyznając rację podatnikom. Przedmiotowa interpretacja jest potwierdzeniem korzystnej dla podatników linii orzeczniczej.

W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2013 r., art. 113 ust. 1 ustawy o VAT stanowił, że zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku. Jeżeli wartość sprzedaży u podatników zwolnionych od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 przekroczyła kwotę 150 000 zł, zwolnienie traciło moc w momencie przekroczenia tej kwoty (art. 113 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy o VAT).

Art. 113 ust. 11 ustawy o VAT (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2013 r.), stanowił natomiast, że podatnik, który utracił prawo do zwolnienia od po-

datku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może, nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać z zwolnienia określonego w ust. 1 tego artykułu.

Przy wyznaczaniu na podstawie art. 113 ust. 11 ustawy o VAT (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2013 r.), terminu, od którego możliwe było ponowne skorzystanie ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 tej ustawy, przez podatników, którzy utracili prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnowali z tego zwolnienia, należy uwzględnić orzecznictwo sądów administracyjnych, w tym m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 września 2014 r. sygn. akt I FSK 1463/13. W ww. wyroku Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „*Ustawodawca nie wprowadził (...) dodatkowego warunku w postaci ponownego skorzystania ze zwolnienia w pierwszym okresie rozliczeniowym następującym po roku podatkowym, w którym podatnik nie przekroczył limitu sprzedaży. Wyzaczył jedynie początkowy moment, od którego podatnik może ponownie skorzystać ze zwolnienia. (...) Objęcie zwolnieniem może mieć zatem miejsce od początku dowolnego miesiąca, następującego po wyznaczonym w art. 113 ust. 11 Uptu okresie karencji.*”

Powyższe oznacza, że podatnik, który utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, mógł na podstawie powołanego przepisu, ponownie skorzystać z tego zwolnienia, jeżeli upłynął rok, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, przy czym podatnik miał prawo do powrotu do zwolnienia od początku dowolnego miesiąca w trakcie roku podatkowego, o ile zostały spełnione pozostałe przesłanki ponownego skorzystania ze zwol-

nienia, tzn.: wartość sprzedaży nie przekroczyła u podatnika w poprzednim roku podatkowym kwoty, o której mowa w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, i nie zachodziły przypadki wyłączające stosowanie zwolnienia, o których mowa w art. 113 ust. 13 ustawy o VAT oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 14 tego artykułu. W przypadku gdy podatnik zdecydował się na ponowne skorzystanie ze zwolnienia w trakcie roku podatkowego musiał zostać również spełniony warunek, że do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podatnik zamierzał ponownie skorzystać ze zwolnienia nie została przekroczona wartość sprzedaży, o której mowa w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT.

Od dnia 1 stycznia 2014 r. art. 113 ustawy o VAT uległ zmianie, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608).

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 113 ust. 1 ustawy o VAT zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.

Stosownie natomiast do art. 113 ust. 11 ustawy o VAT podatnik, który utracił prawo do zwolnienia sprzedaży od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może, nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać z zwolnienia określonego w art. 113 ust. 1.

Powyższe stanowisko dotyczące terminu powrotu do zwolnienia przez podatników, którzy utracili prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnowali z tego zwolnienia, mimo modyfikacji art. 113 ustawy o VAT, zachowuje aktualność również w odniesieniu do przepisów w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2014 r.

NSA wymyślił – kontrowersyjne wyroki sądów

Kolejny wyrok NSA w sprawie niepodzielonego zysku w spółkach

Poprzez pojęcie zysku niepodzielonego, o którym stanowi art. 24 ust. 5 pkt 8 ustawy o PIT należy rozumieć wyłącznie zysk, który nie został podzielony pomiędzy wspólników uchwałą zgromadzenia wspólników spółki kapitałowej i nie został zadysponowany w żaden inny sposób na podstawie umowy spółki. Niepodzielony zysk nie wystąpi w przypadku, gdy wspólnicy spółki kapitałowej, po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, uchwałami walnego zgromadzenia rozdysponują, zgodnie z umową spółki, cały zysk pozostawiając go w spółce - orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 16 grudnia 2014 r., sygn. akt II FSK 2846/12.

Spółka jawna będąca Skarżącym powstała w 2010 r. z przekształcenia spółki z o.o. na podstawie uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników. Na mocy umowy spółki jawnej dotychczasowi udziałowcy spółki z o.o. zostali wspólnikami spółki jawnej i objęli kapitały udziałowe w relacjach odpowiadających ich udziałom w kapitale zakładowym spółki z o.o. Kapitały zgromadzone w spółce z o.o. zostały przeniesione do spółki jawnej i stały się jej własnością. Kapitały te nie podwyższyły wartości wkładów w spółce jawnej w stosunku do wartości udziałów w spółce z o.o. przypadających na wspólników. Powstała w ten sposób spółka jawna wykazała kapitał podstawowy i kapitał zapasowy w wysokościach odpowiadających tym kapitałom w spółce z o.o. Organ kontroli skarbowej ustalił, że do dnia przekształcenia wspólnicy spółki z o.o. – osoby fizyczne, nie otrzymały dywidendy. Wskutek dokonanego przekształcenia, kwota funduszu zapasowego spółki z o.o. i kwota zysku netto za rok bieżący (spółki przekształcanej) z dniem przekształcenia stały się częścią składową majątku spółki przekształcanej.

Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej stwierdził, że środki zgromadzone na dzień przekształcenia na kapitale zapasowym spółki kapitałowej, pochodzące z niewypłaconej dywidendy z lat poprzednich i kwota zysku przekazana na kapitał zapasowy za rok bieżący, stanowią

niepodzielony zysk, a tym samym przychód z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, który podlega opodatkowaniu w myśl art. 24 ust. 5 pkt 8 ustawy o PIT. W ocenie organu pod pojęciem niepodzielonych zysków, należy rozumieć wartość wszelkich zysków spółki kapitałowej niepodzielonych między udziałowców. Stanowisko powyższe utrzymał organ podatkowy II instancji.

WSA uchylił decyzje organów obu instancji. Zgodnie z art. 24 ust. 5 pkt 8 ustawy o PIT, dochodem (przychodem) z udziału w zyskach osób prawnych jest dochód (przychód) faktycznie uzyskany z tego udziału, w tym także: wartość niepodzielonych zysków w spółkach kapitałowych w przypadku przekształcenia tych spółek w spółki osobowe; przychód określony na dzień przekształcenia. Pojęcie niepodzielone zyski, nie posiada definicji legalnej. WSA uznał, że żadne względy językowe nie pozwalają na postawienie znaku równości pomiędzy użytym przez ustawodawcę zwrotem zysków niepodzielonych a zysków niepodzielonych pomiędzy wspólników. Również wykładnia systemowa i sięgnięcie w jej ramach do KSH przeczy takiej interpretacji. Sąd podkreślił, że w KSH wskazano na prawo wspólników do sposobów podziału zysku, nie preferując żadnego z nich, w związku z czym trudno byłoby na gruncie prawa podatkowego dokonywać rozróżnienia skutków podatkowych różnych sposobów podziału, bez wyraźnego wskazania ustawodawcy. Przy interpretacji przepisów ustawy o PIT nie można zapominać o celu, jakim jest opodatkowanie dochodu. Tymczasem w niniejszej sprawie, poza zmianą formy działania dotychczasowego podmiotu nie doszło do żadnych rozliczeń finansowych, na podstawie których doszłoby do wzbogacenia biorących w nim udział podmiotów.

W konsekwencji WSA uznał, że skoro ustawodawca nie ograniczył pojęcia podział zysków tylko do podziału polegającego na jego rozdzieleniu pomiędzy wspólników spółki kapitałowej, co zarazem wiąże się z wykreowaniem zobowiązania spółki do wypłaty określo-

nych części zysku poszczególnym wspólnikom, to należy uznać, że podział zysku to pojęcie ogólne dotyczące zarówno przeznaczenia zysków do podziału między wspólników jak i przeznaczenia ich na inne cele przewidziane w umowie spółki. Jak wskazano, zawężenie art. 24 ust. 5 pkt 8 ustawy o PIT wyłącznie do zysków niepodzielonych pomiędzy wspólnikami prowadziłoby do rozszerzenia obowiązku podatkowego, co jest niedopuszczalne w świetle art. 217 Konstytucji RP.

Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną. Jak podkreślono w uzasadnieniu wyroku, w umowie spółki z o.o. uzgodniono, że co najmniej 25% zysku będzie przekazywane na kapitał zapasowy, jednak przez kilka lat przekazywano na ten kapitał cały zysk spółki. W rezultacie doszło do innego podziału zysku. Nie można zatem mówić o zysku niepodzielonym w tej sprawie, a w konsekwencji o powstaniu przychodu.

Co ważne, powyższy wyrok odnosi się do przekształceń działalności, które dokonane zostały do końca 2014 r. i decydujące znaczenie w tym przypadku będzie miała data wydania przez sąd postanowienia o przekształceniu. Od stycznia obowiązują nowe przepisy. Ustawodawca, dostrzegając brak spójności wydawanych interpretacji podatkowych oraz wyroków sądowych oraz biorąc pod uwagę, że linia orzecznicza jest niezgodna z pierwotną intencją ustawodawcy (co zostało wyraźnie wskazane w uzasadnieniu do projektu nowelizacji), zdecydował się na zmianę omawianego przepisu i doprecyzowanie jego zakresu. Zgodnie ze znowelizowanym art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o CIT dochodem (przychodem) z udziału w zyskach osób prawnych jest dochód (przychód) faktycznie uzyskany z tego udziału, w tym także wartość niepodzielonych zysków w spółce oraz wartość zysku przekazanego na inne kapitały niż kapitał zakładowy w spółce przekształcanej – w przypadku przekształcenia spółki w spółkę niebędącą osobą prawną. Analogiczną zmianę wprowadzono do ustawy o PIT.

O czym warto pamiętać

Zmiany VAT – od lipca możliwość odliczenia VAT od zakupu paliwa do samochodów wykorzystywanych w sposób mieszany

Podatników obowiązują nowe zasady odliczania podatku naliczonego z tytułu ponoszonych wydatków związanych z pojazdami samochodowymi już od 1 kwietnia 2014 r. Natomiast od lipca br. czekają nas kolejne zmiany.

Zgodnie z obowiązującą zasadą ogólną w przypadku wydatków związanych z pojazdami samochodowymi kwotę podatku naliczonego stanowi 50% kwoty podatku wynikającej z faktury otrzymanej przez podatnika. Natomiast pojazdem samochodowym zgodnie z ustawą o VAT jest pojazd samochodowy w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony. Odesłanie do przepisów o ruchu drogowym powoduje, że ograniczeniem w odliczaniu VAT są objęte wydatki związane z pojazdami silnikowymi, których konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h.

W konsekwencji ograniczenie dotyczy wydatków związanych z quadami, motocyklami, samochodami osobowymi i pozostałymi pojazdami o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony. Ograniczenie to nie dotyczy natomiast wydatków związanych z motorowerami i ciągnikami rolniczymi oraz innymi pojazdami niemieszczącymi się w definicji pojazdów samochodowych na gruncie przepisów o ruchu drogowym.

Zatem co do zasady, nabywając pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, podatnik musi liczyć się z ograniczonym prawem do odliczenia podatku naliczonego z tytułu wydatków związanych z tym pojazdem. Ograniczenie, o którym mowa, nie

ma zastosowania w ściśle określonych przez ustawę o VAT przypadkach. Przede wszystkim chodzi o pojazdy, które będą wykorzystywane przez podatnika wyłącznie do działalności gospodarczej. Wówczas może on odliczać 100% podatku naliczonego z tytułu ponoszonych wydatków związanych z pojazdami samochodowymi.

W przypadku możliwości odliczenia podatku naliczonego z tytułu zakupu paliwa ustawodawca przewidział dodatkowe ograniczenia. Otóż odliczenie podatku naliczonego nie jest możliwe w przypadku nabywanych przez podatnika do 30 czerwca 2015 r. paliw silnikowych, oleju napędowego oraz gazu, wykorzystywanych do napędu:

1. samochodów osobowych;
2. innych niż samochody osobowe pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, w których liczba miejsc (siedzeń) łącznie z miejscem dla kierowcy wynosi:
 - a. 1 – jeżeli dopuszczalna ładowność jest mniejsza niż 425 kg,
 - b. 2 – jeżeli dopuszczalna ładowność jest mniejsza niż 493 kg,
 - c. 3 lub więcej – jeżeli dopuszczalna ładowność jest mniejsza niż 500 kg.

Uzasadnieniem takiego ograniczenia były przede wszystkim skutki budżetowe.

Należy jednak stanowczo zaznaczyć, że wspomniane ograniczenie nie ma zastosowania do pojazdów samochodowych wykorzystywanych wyłącznie do działalności gospodarczej. W takim przypadku po spełnieniu warunków, od których ustawa o VAT uzależnia uznanie danego pojazdu samochodo-

wego za wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej, podatnikowi przysługuje pełne prawo do pomniejszenia podatku należnego o naliczony z tytułu wydatków związanych z nabywanym paliwem. Zatem omawiane ograniczenie ma zastosowanie do podatników wykorzystujących ww. pojazdy do tzw. działalności mieszanej tj. związanej z działalnością gospodarczą i prywatnie.

Od 1 lipca 2015 r. zasadniczo zmieni się sytuacja podatników, którzy objęci byli ograniczeniami w zakresie odliczenia VAT od zakupu paliwa.

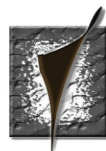
Będzie to miało miejsce głównie w sytuacji, kiedy podatnik prowadzi działalność gospodarczą, posiada tylko jeden środek transportu (najczęściej jest to samochód osobowy), który służy mu zarówno do działalności gospodarczej, jak i do użytku prywatnego. W takim przypadku, jak i w przypadku wykorzystywania do celów mieszanych pojazdów innych niż samochody osobowe, które nie spełniają ww. warunków ładowności i liczby miejsc, podatnikom od 1 lipca 2015 r. będzie przysługiwało ograniczone prawo 50% do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabywanego paliwa.

Należy również pamiętać, że w przypadku podjęcia po 30 czerwca decyzji o użytkowaniu pojazdu samochodowego (np. samochodu osobowego) do celów związanych wyłącznie z działalnością gospodarczą podatnikowi, po spełnieniu określonych ustawą o VAT warunków, będzie przysługiwało pełne prawo do odliczania podatku naliczonego, w tym z tytułu nabywanego paliwa.

Kim jesteśmy

Kancelaria świadczy usługi szeroko pojętego doradztwa dla przedsiębiorców od 2004 roku. W dotychczasowym okresie współpracowała przy świadczeniu usług doradztwa podatkowego również na rzecz klientów międzynarodowych. Obecnie Kancelaria specjalizuje się w doradztwie podatkowym i prawnym związa-

nym z przekształceniami przedsiębiorstw oraz tworzeniem tzw. planów sukcesji. Złożoność transakcji narzuca konieczność świadczenia tzw. doradztwa zintegrowanego, które obejmuje pomoc zarówno doradcy podatkowego, jak również radcy prawnego, doradcy finansowego oraz biegłego rewidenta.

KANCELARIA
INITIUM
dr Krzysztof Biernacki

biuro@kancelaria-initium.pl

www.kancelaria-initium.pl